

Berichten uit het Geldmuseum

Een bezoekje met de doelgroep

Zoals in het voorwoord van dit nummer van *De Beeldenaar* reeds gezegd, opende na jaren van verbouwingen en verhuizingen het Geldmuseum eind mei de deuren. Een gebeurtenis waar numismatisch Nederland al een tijdje naar uitkeek en die, vanwege berichten die af en toe uitlekten, met de nodige scepsis tegemoet werd gezien.

In het museum zijn weinig munten en bankbiljetten te zien. In het *NOS 8 uur-journaal* van 22 mei vertelde museumdirecteur Taeke Kuipers dat hij graag meer munten had willen tonen in een 'open depot'-opstelling, maar dat daarvoor de middelen ontbraken. Budget was er wel om krachtig te breken met het verleden en in plaats van oubollige museumvitruines een 'experience' in te richten: een belevenis over geld in de ruimste zin van het woord.

Met verschillende penningkabinetten als voorbeeld in mijn achterhoofd, appelleerde de presentatie in het nieuwe museum niet aan mijn verwachtingen. Maar uit de persverklaring bleek dat dat ook niet hoefde. Ik behoor immers tot de groep van 250.000 numismaten die het land telt en die groep is niet groot genoeg voor het museum. Het museum richt zich liever op de 16,5 miljoen 'ervaringsdeskundigen' die dagelijks met geld omgaan en binnen die groep nemen vooral leerlingen van de hoogste klassen van de basisschool en de onderbouw van het

voortgezet onderwijs een belangrijke plaats in. Daarom bezocht ik zondag 3 juni 2007 het museum met twee vertegenwoordigers uit de doelgroep: mijn neefje Tom (12 jaar) en mijn nichtje Nienke (9 jaar). Zij wisten alleen dat we naar het Geldmuseum gingen en waren niet voorbereid op wat ze konden verwachten.

Het werd een dolle middag. We volgden de uitgestippelde route langs de multi-mediale opstelling. Zo goed en zo kwaad als dat ging, deden we alle spelletjes die met onze bezoekerskaart te activeren waren en al snel werd het doel van de middag alle spelletjes doen. Sommige daarvan waren voor het nichtje te hoog gegrepen (zoals de vraag waar je je hypotheekrente van af mag trekken), maar over de gehele linie vermaakten de twee zich kostelijk. Wat mij opviel was dat vooral de beeldschermen hun aandacht trokken en dat de vitruines met museale voorwerpen volledig langs hen heen gingen. Het afrennen van de interactiviteiten werd een doel op zich. Daarbij was het jammer dat we één spel ('Wie heeft het gedaan?') nooit hebben gevonden (zelfs niet met een 'geldgids') en dat er twee buiten werking waren. Tot slot waren twee monitoren nog niet aangesloten en maakte de camera in 'ontwerp je eigen bankbiljet' wel erg onscherpe foto's. Bij sommige spellen haperde het spel halverwege. Zo verloren wij tijdens het 'Oud Ganzenbord'

JANJAAP LUIJT

In de rubriek 'Berichten uit het Geldmuseum' leveren medewerkers van de afdeling Collectie en onderzoek van het Geldmuseum om beurten een korte bijdrage over een onderwerp waar hij of zij mee bezig is om zo het onderzoek dat verricht wordt bij het Geldmuseum over het voetlicht te brengen. Deze aflevering vormt daar een uitzondering op.



een deelnemer en moest bij de 'salarisquiz' een medewerker van het museum het systeem 'resetten'. Desondanks hadden wij aan Tom en Nienke de hele middag geen kind. Na afloop van het bezoek vroeg ik hun mening.

Jullie wisten dat we naar het Geldmuseum gingen. Wat hadden jullie je daar bij voorgesteld?

Nienke: 'Ik dacht dat we zouden gaan kijken naar allemaal schilderijen en oude munten en dat alles ouderwets zou zijn, zoals het 'eerste dubbeltje', of een fles met allemaal munten, zoals Tom thuis heeft.' Tom: 'Ik wist dat het net nieuw is, dus dat het veel moderner is. Toch mis ik wel de eerste munt die ze hier hebben geslagen of alle euro's die ze hebben gemaakt. Die zie je helemaal nergens.' Nienke: 'Die eerste munt hebben ze toch wel bewaard?'

Wat vonden jullie van het museum?

Tom: 'Ik heb heel veel munten gezien, wel duizend in de vloer, dat was gaaf.

De bloemenveiling vond ik het leukste, maar het was wel jammer dat je dat niet nog een keer mocht overdoen'. Nienke: 'Het mooiste vond ik die vloer met geld. Het leukste spelletje vond ik de 'Koopman van Venetië', want daar zitten paarden in en leuke opdrachten. En die steen boven [= de Grote Camee (inv. GS 1096)], want daar stonden ook paarden op.' Tom: 'Het was alleen wel jammer dat veel dingen het niet deden. Maar de tentoonstelling met die beschilderde bankbiljetten vond ik wel erg interessant. Ik snap niet dat er zo weinig mensen rondliepen. Weet jij waarom dat is, oom Jaap?'

Willen jullie nog eens terugkomen naar dit museum?

Nienke: 'Ja, want ik vond het leuker dan ik eerst had gedacht. En dan kan ik nog meer zien en nog meer leren, mijnheer de journalist'. Tom: 'Ik wil heel graag nog eens terugkomen en dan hoop ik dat alle spelletjes het wel doen.' Aan het eind van de middag blijkt dat Tom op economisch gebied toch iets heeft opgestoken: 'Oom Jaap, als het museum vooral voor kinderen is, waarom mogen die dan gratis naar binnen? Dat is toch stom...' ■

Graag dank ik Tom en Nienke Houtman uit Heteren, die van mening zijn dat dit artikel eigenlijk in *De Telegraaf* moet verschijnen, omdat dan de hele wereld het kan lezen.

Oproep aan de leden van de Vereniging voor Penningkunst VPK-beleidsplan 2008-2010

Het bestuur van de Vereniging voor Penningkunst werkt aan een beleidsplan voor de vereniging voor de jaren 2008 tot en met 2010. Op de algemene ledenvergadering van 12 mei 2007 heeft het bestuur de leden opgeroepen om vóór 1 oktober 2007 via het secretariaat ideeën over de penninguitgifte en het toekomstig beleid bij de VPK in te dienen.

De VPK streeft naar penningen die je bij wijze van spreken in je hart kunt sluiten en de ideeën van de leden zijn daarbij een belangrijk hulpmiddel.

Ideeën en suggesties voor het beleidsplan kunnen schriftelijk of per email worden gezonden aan: Vereniging voor Penningkunst, Herman de Ruijterweg 2, 4254 EG Sleeuwijk of naar: info@penningkunst.nl.